

ξιότητος περὶ πάντας τοὺς κλάδους τῆς παι-
 δείας. Πάντα τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτοῦ πονήματα
 ἔγραψεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ μετ' ἐξόχου
 ἀκριθείας, συνέταξεν ἐπίσης πολλὰ συγγράμ-
 ματα καὶ ἐν τῇ νεωτέρᾳ· ἀλλὰ μετέφρασε καὶ
 βιβλία τινὰ γαλλικὰ καὶ ἰταλικά. Τὸ ὕφος αὐτοῦ
 ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἑλληνικῇ, καὶ τοι ἀνθηρόν, ἐκπί-
 πτει συχνάκις εἰς μακρολογίας καὶ ἐπιτηδεύσεις.
 Ἄλλ' ὅμως οὐχ ἥττον ὁ Εὐγένιος ὑπῆρξε τὸ πρό-
 τυπον πάντων, ὅσοι συνέγραψαν μετ' αὐτὸν ἐν
 τῇ νέᾳ ἑλληνικῇ μέχρις τῆς ἐποχῆς τοῦ Κοραῆ.
 Δυστυχῶς καταθελχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐξαιρέτου εὐμε-
 νείας, μεθ' ἧς ἡ αὐτοκράτειρα Αἰκατερίνη ὑπεδέ-
 χετο τοὺς Ἑλληνας, ὅσοι κατέφευγον εἰς τὰς
 ἐπαρχίας τῆς Ῥωσσίας, ὁ Εὐγένιος, ἀχάριστος
 πρὸς τὴν πατρίδα, ἐγκατέλιπε τὸν ὠραῖον οὐ-
 ρανὸν τῆς Ἑλλάδος, ἵνα ἀπελθὼν βλέπη τὸ βό-
 ρειον σέλας τῶν κλιμάτων τῆς Ἀρκτου.* προϋ-
 τίμησε δὲ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν
 συμπολιτῶν αὐτοῦ δόξαν ἄγονον καὶ παροδικὸν
 μειδιάμα ξένης ἡγεμονίδος. Ὅπωςδ' ἔστιν ἂν
 ἔχῃ ὅμως τὸ πρᾶγμα, καὶ κατὰ τὴν ἐν Ῥωσίᾳ
 διατριβὴν αὐτοῦ συνέλαβε τὸν σκοπὸν νὰ μετα-

* ἴδε σημείωσιν εἰς τὸ τέλος.